

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt IX. S. Liborii corpus Paderbornam deportatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12748

Vodgoriacum, Geminiacum, Perniciacum (*meliùs*
Peruiciacum) Aduacam Tungrorum, Corioual-
lum, Iuliacum, Coloniã: *quorum locorum hæc nunc*
nomina sunt, & Gallica, totidem Teutonica: Bauay,
Woudray, Gemblours, Pervvez; Tongeren, Alt-
Falckenborg, Gulich, Colen.

Cap. Nov. ms. Bod.

CAPVT IX.

S. LIBORII corpus Paderbornam
deportatum.

*occurrit
cateruatim
Vestphali:*

38. Igitur ingressi Saxoniam, præ nimia sibi
Iobuante turbâ vix gradum mouere po-
terant. Totis tamen nisibus iter accelerantes,
tandem die tertio, id est, quinto Kalendarum
Iuniarum, quo tunc sacra Pentecostes solen-
nitas agebatur, ad desideratam diu Pader-
bornensem ecclesiam peruenerunt. A quâ
cùm adhuc tribus distarent millibus, iuxta
fluuium quemdam & Hedraha vocatum, ob
immensam multitudinem, quæ vsque ad me-
moratum locum sequi non poterat, in medio
campo Missarum celebrauere solemnia. Quæ
antequam finirentur, in eodem loco quin-
que pariter homines à varijs debilitatibus li-
berati, causam immensæ admirationis & læ-
titiæ tantam Dei virtutem videnti populo præ-
buere.

*Paderborn.
ms. Bod.*

*infirmi s.
sanati:*

Virtutis. ms. B.

39. Insuper eadem horâ in sæpè memo-
ratâ Paderbornensis monasterij ecclesiã, cui
talis gloriæ decus per tanta terrarum spatia
affe-

afferebatur, contigit quoddam clarum valdè
 miraculum, velut insigni præconio B. Liborij
 aduentum annuntians. Nam puer quidam de *puero vobis*
 eadem oriundus parochiâ, qui à die natiuita- *auditusq;*
 tis suæ surdus erat & mutus, ibidem auditum *diuinitus*
 pariter percipere meruit & loquelam. Age- *conferatur*
 bat hoc nimirùm Diuina dispensatio, vt in
 die aduentus ipsius tot signa coruscantia in-
 dicio essent, eundem locum ad hoc fuisse
 cælitus electum, vt tanti Confessoris corpore
 illustraretur.

Cap. Nov. Ms. B

40. Quod cum innumeris vndique sti-
 patum turbis, monasterio paullatim appro-
 pinquare cœpisset, Episcopus quidem nequi-
 bat occurrere, (nam apud palatium tunc mo-
 rabatur) sed tamen Clerus omnis cum vni-
 uersis Ecclesiastici cultus ornamentis proces-
 sit obuiam, sequente populo, qui vel de lon-
 ginqvis venerat, vel ex eodem oppido & vi-
 cinis locis illuc ad audienda Missarum solen-
 nia in tantâ festiuitate fuerat congregatus.
 Cumq; sibi non paruo ab oppido intervallo
 vterque populus, sequentium videlicet vene-
 rabile corpus atque excipientium, obuiasset,
 ij qui occurrerant, ter cuncti simul solo pro-
 strati, summâ illud cum veneratione suscepe-
 runt. Cumq; Clerus in hymnis & confes-
 sionibus Deum benediceret, & spiritualium
 carminum melodiam, Sanctorum laudi con-
 gruam, concineret, populus verò KYRIE
 ELEISON ingeminaret, cum ineffabili iubi-

magnâ ordi-
 nium ordi-
 num accla-
 matione &
 pietate,

gingus Ms. B

hi qui occur-
 rerunt Ms
 1-2. Ms

lo

lo erectis ad Deum mentibus singulorum, nihil eius laude dulcius videbatur: ita ut in huius vitæ exilio similitudinem quamdam beatitudinis, quæ in patriâ speratur, prægestasse viderentur, de quâ dicitur: Beati qui habitant in domo tuâ Domine: in secula seculorum laudabunt te. Quem illis tantum divinæ laudis amorem, eius meritis credimus inspiratum, in cuius tunc exequiarum honorem fuerant congregati: quoniam & ipsius sola in cælis beatitudo, vita & gloria, non nisi laus Dei est, in cuius caritate perfectâ ad tantum ipse sanctitatis culmen ascendit. Itaque cum sensim magis ac magis in altum sublatae populi voces attollerentur, etiam circumquaque gaudentium, psallentium, Deo gratias agentium & iubilantium, illi in voce exultationis per totam viciniam sonitus intonarent, cum tali honore sacratissimum corpus in ecclesiam delatum, & in loco, in quo hætenus requiescit, collocatum est. Vbi quantis postmodum miraculis effulserit, quanta sanitarum dona præstiterit, alibi dicenda reseramus, hinc præsentis libello terminum imponentes.

41. Hæc denique secundum tuum, Præsul venerande, præceptum, nostrumque propositum, de ijs quæ in Translatione eius gesta sunt, non quidem ut voluimus, & tantæ rei conveniebat, sed ut potuimus, & scientia superpetebat, describere curavimus: non magni-

Psal. 83. 5.

— deest m
ms. B.

defertur
Paderbor-
nam sacræ
corpus:

— et. ms. B.

multi sunt
miracula.

Nov. Cap. ms. B.

Epilogus
Auctoris.

Volumus ms. B.

pendentes in sermonum qualitate reprehendi, dum tantum integræ veritatis fide seruata diuinæ operationis insignia silentio tegi nequaquam permetteremus. Nostri enim propositi necessitas admonet, vt in huiusmodi operibus nobis iniunctis id omnimodis elaboremus, vt si nos imperitia facit ineloquentes, deuotio tamen ostendat obedientes. Nec infructuoso nos sudore laborasse confidimus, si alicuius lectoris hæc in manus sumere dignantis, vel cuiuscumque audientis animus in laudem largitoris tantarum virtutum fuerit excitatus. Merito namque laudes illi & grates toto corde referimus, qui nos inter tot ærumnas seculi laborantes, tantorum Patronorum suffragijs tueri dignatur. Qui per visibiles corporum curationes ad internam nos animarum salutem quærendam prouocantes, spem tribuant per eorum exempla & intercessionem illuc perueniendi ex hac valle lacrymarum, vbi absterget Deus omnem lacrymam ab oculis Sanctorum. Quò qui iam Sanctum suum Liborium feliciter perduxit, nos quoque licet indignos, eius interuentu, venire concedat, qui in Trinitate perfectâ vnus & verus viuit & gloriatur Deus per infinita secula seculorum, Amen.

a Serena vocatur in minori historia. Videtur is esse fluuius, qui Salcottenâ defluit iuxta arcem & pagum Werne. Sanè Ioannes Gigas, siue Rife, in Prodomo Geographico, viam regiam à Rheno Paderbornam ita describit; Duisburgo, Brock, Mollem, Effendiam, Boec-

1.2.ms B

Boeckum, Tremoniam, Vnnam, Gesekenam, Saltkottenam, Paderbornam. *in quâ viâ is quem dicit fluius occurrit, congruente dimensione, qua in historiâ assignatur. Neque nomen fluij Serena, à Verne aut Werne, arcis ac pagi nomine multum abluat. Verena fortassis, aut Werena, scriptum olim fuit.*

E I V S D E M
T R A N S L A T I O N I S
H I S T O R I A,

Ex veteri Legendario Eccl. Cenoman.

Baderadus I.
Ep. diuino
monitu it
Cenomanos,
Reliquias
petiturus,

Tempore quo Cenomanica Ecclesia B. Aldrico Pontifice gloriabatur, & Gallia sub Ludouico Pio Rege & Imperatore florebat; Baderato venerabili Patroburnensi, Saxonix regionis, Episcopo, vnde a B. Aldricus oriundus erat, Diuinâ iniunctum est reuelatione, ad urbem Cenomanicam proficisci, sacrarum reliquiarum perdiuitem & inde aliquê ibi quiescentiam deferre Sanctorum, toti Saxonix, de nouo ad fidem Christi conuersæ, sacris meritis profuturum. Qui nihil cunctatus Diuinis obedire præceptis, adhibitis sibi reuerentioribus suæ Ecclesiæ personis, eò proficisci decreuit. Sed vt sacræ petitioni regia quoque sub-